

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 10. De aftutia diaboli in occultandis laqueis, quos castitati tendit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](#)

December. Si mutare potest Æthiops pellēm suam
- - - & vos poteritis bene facere, cūm
didiceritis malum. *Jerem. 13. 23.*

Dum consuetudini non resistitur, facta
est necessitas. *Aug.*

D I E S X.

**De Astutia Diaboli In Occul-
tandis laqueis, quos castitati
tendit,**

I.

Asmodæus animum hominis alicujus
verecundi, Deūmque rimentis occu-
paturus, Belli ducem propemodum imi-
tatur, qui abjectâ spe, arcis cujusdam vi
expugnandæ, clandestina molicur consi-
lia cum ijs, qui in ea degunt: sic Asmo-
dæus certis hominis affectibus in speciem
utcunque innocentibus, vel certe de fœ-
dere cum ipso inito minimè suspectis uti-
tur, securus, eos sibi favere: cum qui-
bus, ubi commercium injit, cor minus
sibi invigilans brevè intrabit, & certissimè
in suam rediget potestatem. Hi affectus
sunt inanis gloriæ studium, curiositas, &
arrogantia. Quid hisce animi motioni-
bus

bus minùs periculosum ? vel certè, quid
minorem, quàm illi , cum peccato libi-
dinis affinitatem habere videtur ? hi ta-
men Asmodæi regnum in hoc mundo sta-
biliunt.

II. Quoties amor inanisgloriæ, qui, ut
videtur, fœminis ad conservandam suam
pudicitiam servire deberet , eisdem fune-
stus est ? hanc gloriam , si qua fœmina
ambit, viris placere ardenter desiderat ;
si verò jis placere desiderat , amari non
horret ; & si amari cupit, non multùm
abest, ut & ipsa amet. Cor, quod sic
comparatum est , castum satis jam non
est. Præterea , si qua fœmina gloriæ au-
cupandæ valdè est avida, quàm facile se
exponit illi , qui suis lenocinijs ejus vani-
tati blandiri novit ! quàm difficile ipsi ac-
cidit repellere virum , cuius amor glorio-
lam aliquam ei conciliat, & cuius meritum
utilitatis aliquid sibi quoque afferre arbi-
tratur ; quamvis ei probè perspectum sit,
illius consilia adeò insontia non esse. An
verò casta esse potest, si hæc tolerat, non
ignara hominis istius intentiones minùs
esse castas ? sed demus, ipsam esse castam,
potestne esse penitus innocens ? fierine
potest, ut scelerata non sit, cùm viro pla-
cere cupit, cui scit, se placere non posse,
quin

December.

quin ipsum reddat culpæ reum? possunt
ne sine magna perversitate tolerari, vel
quæri commercia viri, quibus deside-
ria, spesque minus legitimas nutriti sci-
mus?

Alter affectus, qui non majorem ha-
bere affinitatem videtur cum peccato libi-
dinis, aditum nihilominus in tot corda
aperit, est curiositas, quæ impellit ad
lectionem librorum periculorum. In-
nocentiae, & puritati tot juvenum perni-
ciosius nihil est, quam libri amatorij, qui
sub obreventu expoliendæ linguae mores
corrumpunt, & per Spiritus, pietatis,
timoris Dei, & puritatis animi jacturam,
quæ hujusmodi lectionum fructus est, ad
castitatis jacturam paulatim præparant.
Tertius affectus, cui non plus tubesse vi-
detur periculi, quique minus commercij
cum peccato libidinis habere censerunt, est
nimia sui fiducia. Hæc tamen fœminas,
& puellas frequentissime ad peccatum im-
pellit: de virtute sua multum sibi polli-
centur, neque periculosissimas occasiones
formidant; sed in eas teme rē se conjiciunt,
in jis absque præcautione versantur; &
hanc ipsam ob causam in peccatum se præ-
cipitant. Omnia timenda, ubi nihil
amplius timetur; & eò magis virtuti suæ

atten-

attendendum, quò plus ei tribuimus. December,
Aufer à me, Domine, hanc arrogantem
securitatem, quæ juxta Verbum tuum,
lapsus proximi signum, & certissima cau-
sa est. Ah! si toties lapsus sum, idèd
factum est, quòd me lapsurum esse non
credebam.

*Statue tribus hisce animi affectionibus ma-
gnopere diffidere, quæ forsan periculosas fore
credidisti, stude eas impugnare, & vincere.*

Contributionem præcedit superbia, &
ante ruinam exaltatur Spiritus. *Prov.
16. 18.*

Utilius est, si speremus, nos posse de-
linquere. *Tertull.*

DIES XI.

Quomodo Evitari Possint Laquei Asmodæi.

I.

SAntorum quidam multitudine laqueo-
rum, quibus undique cingebatur,
territus à Deo sibi indicari enixè petgit,
quà ratione ab ijs tueri se posset? fugien-
do, ei responderetur: *Fuge, fuge; sed fu-
ge citè, & fuge longè.* Primo itaque fu-

R gien-